

உதயதாரகை.—MORNING STAR.

Published on the 1st and 3d Thursday of every Month, at one shilling a Quarter, payable in advance.

சுந்திகை. கூ-

தஞ்சாவூர். பங்குனி மீது, தி. தி. வியாழக்கிழமை.

Thursday, March 18, 1841.

[No. 6.]

வரலாறு.

உதயதாரகைப் பத்திரத்தில் கற்கை, சாத்திரம், பொதுவான விடிகள், பரிசீலனைகள், அரசாட்சி, மார்க்கம் முதலானவையையெல்லாம், பிரதான புதினச் சங்கதிகளைப் பற்றியும் அச்சுக்கப்படுகின்றன. அது தமிழ்ப் பாஷையிலும், இடைக்கிடையே தமிழும் இங்கிலிஷ் பாஷையும்கூட, எட்டுப் புறமுள்ளதாக காண்காய் மடித்த தாள் அல்லவொரு மாதத்து முதலாம் மூன்றாம் வியாழக்கிழமைகளில் சித்தம் பண்ணப்படுகின்றன.

இதன் விடிகள், பத்திரம் ஒன்றுக்கு, உ. பெச்சு அல்லது யசு. வெள்ளு அல்லது மூன்று மாதத்திற்கும் மூன்றைக் கொடுத்திருக்கால் அப்பத்திரங்களில் விடிகள் ஒன்றுக்கு.

இதன் பத்திரப் பத்திரிகைக்குக் கையெழுத்து வைத்து மாதந்த பணம் மூன்றைக் கொடுத்தவைத்து, மறு பெயருக்குச் செலவிடப்படும் காரியகாரருக்கு இதன் விடிகள் பத்திரம் ஒன்றுக்கு, உ. பெச்சு அல்லது உ. பணம். அல்லது மூன்று மாதத்திற்கு மூன்றைக் கொடுத்திருந்தால் விடிகள், உ. பெச்சு.

இருபதுக்குக் கையெழுத்து வைத்து வருஷத்தம் மூன்றைக் கொடுத்துவைக்கும் காரியகாரருக்கு இதன் விடிகள் பத்திரம் ஒன்றுக்கு உ. பெச்சு அல்லது அ. வெள்ளுச் சலி. மூன்று மாதத்திற்கு மூன்றைக் கொடுத்திருந்தால், விடிகள் ஆறு பெச்சு.

தவிர செலவை வட்ட.

காசிதம் எழுதிக்கொள்பவர்க்கு தாங்கள் அறிவிக்க வேண்டியவை உதய தாரகைப் பத்திரத்தினது முகாமைக்காரருக்கு எழுதித் தாற் செலவுகொடுத்தனுப்பவும்.

TERMS.

The MORNING STAR will be devoted to Education, Science, and general Literature, and to the dissemination of articles on Agriculture, Government, and Religion, with a brief summary of important News.

The PRICE of the Paper is two pence a number, or one shilling a quarter, payable in advance.

To Agents who subscribe for ten copies and pay in advance, the price one and a half pence a number, or nine pence a quarter.

To those who subscribe for twenty copies and pay in advance, the price is one penny a number, or six pence a quarter.

N. B. Postage extra.

Persons who wish to act as AGENTS, may apply to the Publisher, at the American Mission Press, Manappuram, Jaffna.

CORRESPONDENTS may send their Communications post paid addressed to "The Editors of the MORNING STAR," Batticotta, Jaffna.

The following persons are authorized to act as Agents for the "Morning Star."

JAFFNAPATAM—Mr. C. F. GRENIER; CHUNDICOLY—M. J. POY-AYASINGEM; POINT-PEDRO—A. HOLMES; CALPENTYN—J. WOOD-ULL; TRINCOMALIE—Rev. C. HOLE; COLOMBO—PHILIP CANJIMA-ADAN; KANDY—Rev. W. OAKLEY; MADURA—Rev. F. D. WARD; INDIGUL—Rev. J. J. LAWRENCE; TANJORE—Rev. T. BROTHER-ON; MADRAS—P. R. HUNT, Esq.

புதுக்கோட்டை.—ப. காகைத்திண்டி.

[BRIEF HISTORICAL VIEW OF INDIA.]

[Continued from page 36.]

இந்து தேசச் சரித்திரம்.—Seasons.

இந்து தேசத்தின் தேச சுவாத்தியத்தைப் பார்த்தால், சிலவிடங்களில் பொலவாத சோய்க்குறி, சிலவிடங்களில் புத்தங்குறி, சிலவிடங்களில் அதிக மழையுறி, சிலவிடங்களில் வறுமையுறி, சிலவிடங்களில் அகோசமான உட்டணமும், இன்னுள் சிலவிடங்களில் உட்கட்டிகளால் காலத்துக்குக் காலம் சம்பந்தப்படுகின்றன, மறுவருக்குக் கவலைமூண்டுகின்றன. இரோபா, அமேரிக்கா முதலிய கண்டங்களில் இருந்து வருகிற வெள்ளக்காரருக்கு இந்தத் தேச சுவாத்தியம் இன்னவாததிலும், சிலர் சோய்க்குறியில் இறந்துபோக, இன்

னுள் சிலரில் சோய்க்குறி வறுமையாகிடுமே, தங்கள் தேசங்களுக்குத் திரும்பிப் போக ஏதாவதுஞ்ஞர். மிகுதியாக கிட்சேரேகைக்குக் கிட்மோனாய் இருக்கும் பூமியின் அதிக உட்டணமுள்ளவைகளாய் இருக்கின்றன. இந்தியர் கார்காலம், உட்காலம் முன்புணிக்காலம், பின்புணிக்காலம், இளவேனிக்காலம், முதுவேனிக்காலம் என வருடத்தை ஆறு காலங்களாகப் பகுத்திருக்கிறார்கள். அவற்றின் ஆணியும் புரட்டாயும் கார்காலம், இப்படியும் கார்த்திகையும்கூடிகாலம், மார்த்தியும்கூடிகாலம், முன்புணிக்காலம், மாசியும் பங்குனியும் பின்புணிக்காலம், சித்திரையும்கூடிகாலம் இளவேனிக்காலம் ஆனியும் ஆடியும் முதுவேனிக்காலம். ஆனாலும் இரோபா, அமேரிக்கா கண்டத்தாரா கோடைகாலம், மாரிக்காலம், வசந்தகாலம், அறுப்புக்காலம் என நான்கு பகுதிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவற்றின் கோடை, மாரி என்னும் இரண்டு காலங்களும் விசேஷத்தவைகளாய் இருக்கின்றன. இவைகள் வடமேற்கில் இருந்துத் தென்மேற்கில் இருந்தும் உண்டாகிற காற்றுப் பேர்ச்சியினின்றும் ஆரம்பிக்கின்றன. இந்தத் தேசத்தின் தேச சுவாத்தியமும் காலங்களின் விசிற்ப்புருதும் பற்பல வேறுபாட்டுக்கு ஏதுவாய் இருக்கின்றன. மலையாளம், திருவாழ்வு காடு, ஸ்ரீகை (Coorga) கொச்சி முதலிய தேசங்களில் தென்மேற்கில் இருந்து உண்டாகும் காற்றுப் பேர்ச்சி ஏற்கெனவே சித்திரை மாதத்தில் உட்பு பருவியற்றுவங்கி ஆணியும், புரட்டாதி மாதம் மட்டும் கிழ்கும். மறுபடி அந்தனுடைய வலிமை குறைந்தபோக மின்னனும் இடமுழக்கமும் உண்டாதற்கு ஏதுவாய் இருக்கும். இடைக்கிடையே வறுமையும்கூடும் உண்டாவதுண்டு. இப்படி முழுவிலும் கிழக்கே இருந்து உண்டாகும் காற்றுப் பேர்ச்சி இந்த்தேசங்களிலாவது கிழக்கிலும். இக்காற்று தவக்கத்திலு தென்புருக்களில் வீசுவதினால், பத்திரத்து நாளாவதுக்கு உட்பு பருவியற்றுவங்கி ஆணியும், புரட்டாதி மாதம் மட்டும் கிழக்கே இருந்து உண்டாகும் காற்றுப் பேர்ச்சி இப்படி மாதம் கெடுப்பதில் அவதக்கியும். இக்காலம் தவங்கி, மார்த்தியும்தம் முகையுரைக்கும், இந்தத் துறைமுகங்களில் தொணிகள் கூறுபுகள் (Sloops) போக்குவரத்தாய் நிராது. தென்மேற்கே இருந்து உண்டாகிற காற்றுப் பேர்ச்சி வெகு காலத்துக்கு வீசிக்கொண்டு கிழக்கிறையால், தண்ணீரில் அதிகமான பங்கை அவ்விடங்கொண்டுபோய் வங்காளக் குடாக் கடலில் தள்ளுகிறது. அகிலுலே வடகரையில் பயங்கரமான கதி உண்டாகுவதுவழக்கம். வடகிழக்குக் காற்றுப் பேர்ச்சியும் அவியிற் முடிமுடிவாய் வீசுவதினால் பெருஞ் சூறைய் உண்டாகுவதுண்டு. இக்காற்றுப் பேர்ச்சி இந்த்துறைமுகங்களில் கரையில்த் தள்ளும். இது தண்ணீர் தென்மேற்கில் இருந்து உண்டாகும் காற்று வங்காளக் கடலில் வீசும்பொழுது, வறுமையும்கூடும் கதிசீர்தும் உண்டாகுவதுண்டு. மார்த்தியு, தை, ம. சி. மாதங்களில் புயல், கதி, பெருங் காற்று, கிரேடுப்பு முதலியவைகள் இவ்விடங்களில், கடலுடையதாய் இருக்கும். மேலகரை அல்லது மலையாளக் கரையிலும் (Malabar Coast) கிழக்கையிலும் (Coromandel Coast) காற்றுப் பேர்ச்சி உண்டாகும் பொழுது பலவற்றும் புயல்கள் அடிக்கின்றன. ஆனாலும் மேலகரையிற் புயல்களும் கரைமையும்கூடும் மிகுதியாயும் பலகொண்டதாயும் இருக்கும். அவ்வேளையில் பலவற்றும் பெருக்கெடுத்த வேளான்கையைய அழித்து உள் பாய் பூண்டு கண் அவிக்கொண்டுபோய் படும் ஆனாலும் கிழக்கரை உட்டணம்கிழக்குத் பூமியாய் இருக்கின்றன. இந்தத் தேசத்தின் அதிக காக்கையான பூமியின் கருளுட்கமும், வடசுருக்காரின் வடமேற்கத்தருமே. தென்மேற்கே இருந்து வருகிற காற்றுப் பேர்ச்சியினால் உண்டாகி

மருமிகளானது மேற்குக் காத்தாடி மலையில் இருந்து அருவியாகப் பாய்ந்து மலையாசத்தின் வெகு பகுதிகளில் வெள்ளப்பெருக்கெடுப்பதாண்டு; அத்தருணத்தில் கீழ் கரைக்குக் கோடைகாலம். இக் காற்றை வீசுகிற தேசங்களில் தடை இல்லாமல் மழை பெய்திருக்கும். கருகூடத்தில் இரண்டு மாதத்துக்கு மழை பெய்தால் வடசருக்கார் என்னும் பகுதியில் எட்டு மாதம் மட்டும் பெய்யும். மேல் கரையில் வீசுகிற உதிர்க்காற்றானது கோயம்புத்தூரில் வீசுகிறதுண்டு. கீழ்க்கரையில் ஐப்படு மாதம் கீழ் பகுதியில் வட கீழ்க் காற்றைப் பேர்ச்சி வீசும் பொழுது மாரி துவங்கும். அத்தருணத்தில் மேல் கரைக்குக் கோடை காலம், கீழ்க்கரையிலும் மேல்கரையைப் போல மழை மிகுத்திருக்கும். வடசருக்கார் என்னும் பகுதியில் தேச கவாத்தியம் வீசுப்பித்திருக்கும். ஆனி மாதம் கீழ் பகுதியில் கோதாலி சிதிக் கு ஊட்டாகக் கோடைக் காற்றை அடிக்கிறதுண்டு. அக் காற்றை மட்டான மழைபெய்வதாண்டு. ஆவணி மாதம் முடியில் இரு பக்கங்களிலும் மழை உரத்துப் பெய்யும். வட கிழக்காய் அக் காற்றானது செவ்வியம் பொழுது, கார்த்திகை மாதம் முகையிலும் மழை காலமுமித்துப்போகப் புயல் வலுக்கொண்டு வீசுகிறதுண்டு. கோதாலிசிடிக் குத் தெற்காக விசாலித்திருக்கிற வடசருக்காரின் தென் பகுதிக் வட பகுதிகளிலும் தேச கவாத்தியத்தில் வித்தியாசப்படுகின்றன. கை, மாரி மாதங்களில் தென்றற் காற்றை வலுக்கொண்டு வீசும். இக்கரையில் கடற் காற்றை காலுக்கு கார் வீசுகின்றமைபால் ஊர்ச் கவாத்தியம்மட்டாய் இருக்கும். பங்குனி மாதத்தில் கோடைக் காற்றை வடசருக்காரின் தென் பக்கத்தில் உள் வெளிகளிலும் காட்டுப் புறங்களிலும் வீசுகின்றமைபால் அதிக உட்டணம் இருக்கும். சென்னப்பட்டணத்திலே கல்குத்தாவைப்பார்க்க உட்டணங்குறையு. மேல் கரையில் உட்டணமான காலங்கக் கித்திரை வைகாசி முதலியவைகளே. மேற்குக் காத்தாடி மலையின் ஓரமாய் இருக்கிற கைகுர் இராச்சியத்தின் வடமேற்குப்பகுதிகளில் வருடத்திலுண்டபத மாதம் அளவுக்குமழை பெய்வதாண்டு. ஆறுமாதம் அளவுக்கு சோலுவா நியாக மழை பெய்து வெள்ளப் பெருக்கெடுப்பதிலும், கைங்கக் வெளிகிட்டு உலாவிக்கொள்ளக் கூடாது. கப்பல் யாத்திரை போகிறவர்கள் தங்கக் பாத்திரைச் செலவுக்கு வேண்டிய சாமான்களை ஏற்கெனவே சேர்த்தவைத்துக்கொள்வது போல இவ்வுக்கிரை கு லுக்குப்பலர்களுக்குத் தண்ணீரைத் தன்னி ஆறு மாதத்துக்குத் தங்க லுக்கு வேண்டிய சாமான்களைச் சேகரித்துவைத்துக்கொள்ளுவார்கள். கோயம்புத்தூரைச் சேர்ந்த மலையிலுள்ள தேசங்களில் வருடத்துக்கு இரண்டு முறை மழை பெய்யும். ஒன்று கித்திரை மாதத்திலும் மற்றது ஆறு துவங்கி ஐப்படு மாதம் வரைக்கும் இருக்கும். இத் துதேசத்தின் வடமேற்குப் பகுதிகளில் உட்டணம் மிகுத்திருக்கும். ஆறு ஆவணி மாதங்களில் இத் துதேசத்தின் வெகு இடங்களில் மாரி காலத் துவங்கிவிடும். சில பகுதிகளில் முகில்கள் திரண்டு மழை வருஷிக்கிற குணத்தைக் காட்டியும் ஒரு நிலை மழை என்னும் விழுமிறத்திது. ஆளுநர் கடல் அடுத்தபக்கங்களில் சொற்பமழை பெய்வதாண்டு. தட்டாப்பட்டணம் கித் து முதலிய பட்டணங்களிலே வருடத்தில் அரிதாக மழை பெய்வதாண்டு. இப்பட்டணங்களின் மேற்குப் பகுதிகளில் மணல் மிகுத்திருப்பதினாலும் மழை இல்லாததினாலும் மிகுந்த உட்டணம் உண்டாகும். கித் து கித்திருத் தென் கிழக்காகவும் குசாரத்துக்கு வடக்காகவும் இருக்கிற பெரிய வனத்தாரம் (Great Desert) கற் குவியல்கள் பற்றைகள் கிற்றை உட்டண பகுதியாயிருக்கின்றது. அத்தகு மராக, காகியம், கிரீசெரம் என்னும் ஊர்களுக்கு ஊடாகச் செல்லுகிற பன்னத்தாக்குக்கும் கோபாசு உத்தகை (Gorkha) என்னுத் தேசங்களுக்கு ஊடாகச் செல்லுகிற பன்னத்தாக்கு மிகுந்த செழிப்பானவைகளுக்கு சோலைகளானும் கத்தாவனங்களானும் கிற்றை பக்கமையான இடங்களுமாயிருக்கின்றன. இவ்விடங்களில் மழை மிகுத்துப் பெய்வதமல்லாமல், கோடை காலத்தில் உட்டணம் மத்திமாய் இருக்கும். வங்காளக் குடாக்கடலுக்கு அருகான பகுதிகளில் ஐப்படு கார்த்திகை மார்ச்சி முதலிய மாதங்களில் வானை வீசும். பங்குனி மாதத் துவங்கி வைகாசி மாதமட்டுத் தென்றற் காற்றை வீசும். வங்காளத்தில் உதிர் காலம், சிதிகாலம், உட்டணகாலம் என்னும் மூன்று காலங்களுண்டு. ஆளுநர் வங்காளிகள் தங்கக் வருடத்தை ஆறுகாலங்களாகப் பகுத்திருக்கிறார்கள். வருடத்தில் மாரி, பங்குனி, கித்திரை, வைகாசி என்னும் நான்கு மாதங்களில் வசந்தகாலமும் உட்டணகாலமும் உண்டாம். ஆனிமாதத் துவக்கத்தில் மாரிகாலத் துவங்கிவிடும். ஆளுநர் ஆவணி, புரட்டாசி மாதங்களில் மழை மிகுத்துப் பெய்வதாண்டு, அவ்வேளையிலே (உக) அடிபதிவுக்குத் தண்ணீர் சிலத்துக்குட் சென்று ஊர்ந்திருக்கும். கல்குத்தாவில் உட்டணம் மிகுத்திருப்பதால் மத்தியாசத்திற் கடைத்தெரு

வுக்கு மேலாகப் பறக்கிற புருக்கக் அநிச பெய்திருக்கிற தெரு, கீழே விழுந்திடும். வங்காளத்தின் கடுப்பகுதிகளில் கோடை காலத்தில் வலுபுயல்களும் இடி முழக்கமும் உண்டாகி மேலேயுள்ள பரமானுவைக் குளிர்ந்தியாக்கும். மற்றக் கிழக்குப்பகுதிகளில் மழை பெய்வதினும் இவ்விதமான இடி முழக்கங்கள் உண்டாகும்குளிர்சாலத்தில் மூடு பனி பெய்வதாண்டு. சிலவேளை பனிகள் குத்திரண்டு கட்டியாப் காணப்படும். வங்காளத்தின் மேலுக்கங்களில் அதிகக் குளிராய் இருக்கும். தெல்லி நாட்டில் (உக) கைக்கும் (உக) பாசைக்கும் ஊடேயுள்ள ஊர்கள் கோடைகளில் அதிக உட்டணமாய் இருக்கும். ஆளுநர் மாரிகாலத்தில் உத்திய உள்ள மலையில் இவ்வித காற்றை வீசும்பொழுது தேசமீர்த்தி அடைந்திருக்கும். அவ்லாபத்து காட்டினுள்ள வானுட்கல்லது காசிப்பட்டணத்தில் மாரிகாலத்தில் அதிகக் குளிராவது ஒவ்வொரு வீட்டிலும் கொடுப்பு முட்டிகளைப்பார்க்க. தக்கையின் மேலான பக்கங்களில் மாரிகாலத்தில் அதிகக் குளிர் உண்டாம். பாண்டிமண்டலமாயிப மதுரையிலும் அதைப்படுத்த ஊர்க்கு கோடைகாலத்திலே மெத்த உட்டணமாயிருக்கும் அவ்விடத்திலுத்தித் திரண்டுமுறை மழை பெய்வதாண்டு திங்குத்தல் மகத்தேசமாய் இருப்பதாற் கோடைகாலத்தில் அதிக உட்டணமாய் து. சில வேளையில் பனி மிகுத்துப் பெய்வதாண்டு. கருகூடத்தின் சில தேசங்களுக்கு ஊடாக ஒயாமல் கிதிக் பாய்வதினும் தேசங்கள் செழிப்பாய் இருக்கிறதும் அவ்லாமற் கோடை காலத்தில் உட்டணங்குறைந்திருக்கும். இன்னும் எரும்.

கூட என்பவர் செய்த பிரபஞ்ச நூல்.

[ABRIDGEMENT OF GOOD'S BOOK OF NATURE.]

முதற் பிரிவு.—க. அதிகாரம்.

உலக சீருட்டிப்பு.

க. மேலே அதிகாரத்தில் பூமியின் மேற்புறமாயிபயிரித்த மேனியைப் பற்றிச் சுருக்கமாய்ப் பார்த்தோம். கற்பார்களும், திரசவலுத்துக்களுங் காணப்படும்தத்துக்குப் பூமிக்கு முதற் காரணமாகிப வலுத்துப் பூமி உண்டான எழுமுனைவில் ஒருமிக்கக் குழாய்ப்புள்ள பிண்டமாய் இருந்தனவென்று முடிப்புப்ப்புள்ள வேண்டியதாய் இருக்கின்றது. பிற்பாடு கீழ்த்துடதேறும் ஒழுங்கான செய்கையினாலும், ஒற்றமை மாமான விதி முறைகளினாலும், அந்த வலுத்துக்கள் ஒன்றிவிட்டொன்ற பிறிந்து ஒழுங்காய் வரிசைபரவின. இச்சீருக்குவேண்டிய விதி முறைகள் பனிங்காய் உர்தல், கீழ் விழல் என்பவைகளே.

உ. ஆளுநர் எங்குஞ் செறிவாகிச் சிருட்டிப்பததைபுங்முதப்பி எறிந்த ஒரு புகம்பத்தினால் அல்லது லப்பிரளயத்தினால் அந்த வலுத்துக்கள் அகைக்கப்பட்டிம் உடைக்கப்பட்டிம் ஒவ்வொரு திக்கிலும் எறிப்பட்டிருந்தனவாய்க் காணப்படுகின்றன.

க. பூமி கீர்ப்போக்கான வலுவாய் இருந்ததுனாலும் அது தேயுவினாலும், அல்லது அப்புவினாலும் அப்படி ஆகவேண்டும். சில படிப்பாளிகள் தேயுவே குறையுந்நதென்று எண்ணுகிறார்கள். பூமிபானது, தக்கீரட்டிப்பிலே அக்கினிப் பிளப்பிவிருந்து இப்பொழுது புறப்படுகின்ற தீரீப்போன்ற அக்கினிப்பொருளாய் இருந்ததென்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்டருடான தீரீ இப்பொழுதும் பூமிக்குள் முழுதும் கிளந்திருக்கிறதென்றும், பூமியின் மேனி குளிர்ந்துள்ளதென்றும், அது ஏறக்குறைப சுயி. மயில் தடிப்பு

தென்றம், சிலவிடத்தில் அவ்வளவும் இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள்.

சு. சகல பதார்த்தத்தையும் நீர்ப்போக்காகப்பண்ணின குரு அப்புவென்று வேறு சில படிப்பாளிகள் சொல்லுகிறார்கள். இந்த அப்பு பூமி உண்டுபட்டபொழுது, ஏகபிண்டத்தில் இருந்து உண்டான அப்புவாயு, தயுவாயுவென்னும் இருவகை வாயுக்கள் கூடி உண்டானதென்றஞ் சொல்லுகிறார்கள். இப்படியே ஒரு வொரு வலதுவுங் கரைவுகொண்டு மெல்லிய கஞ்சி யப்போல் இருக்கக் கருங்கற்பாச் மிகுதியாய் இருந்தாலே முதன் முதலாகப் பளிங்குரப்பாகத் தொடங்கி இப்படித்திரண்டு வலிரித்துப் பூமியின் மேனிக்கும், குவேளை அதின் உட்பதார்த்தத்துக்கும் பொறுப்பா இருக்கின்றது.

ரு. பின்பு மற்றக் கற்பார்கள் தாம் முன்பார்த்த விமலாகப் பளிங்காய் உரத்துத் திரண்டு வலிரிக்கத்தொடங்கின. இவைகளிற் சில கருங்கற்படை உரக்கமுன் அப்படியாயின. ஆனதினற்றான் அவை கருங்கற்பாத்தினினிலும் இருக்கக் காண்பது. கடைசியாக விருக்கசாதி விலங்குசாதிச் சடப்பண்டங்களுங் காண்கிறோம். அதினாலே அவையுதுக் கூட்டமான கற்பார்கள் உண்டாவதற்கு முன் சீவித்தனவென்று அத்தாட்சியாகின்றது.

சு. உலகம் உண்டானதற்குப் பிரதான குருவாயிருந்தவைகளில் அப்புவும் ஒன்றென்று பேசுங்கோட்பாடு நெப்துனியன் கோட்பாடென்று சொல்லப்படும். அது பூமிக்குக் கீழே அக்கினி ஒருமட்டுக்குண்டென்றும், அது அக்கினிப் பிளப்பிலும் பூசும்பத்திலும் அருட்சியாகின்றதென்றும் ஒத்துக்கொள்ளும். ஆனாலும் எல்லாக் காரியமும் அக்கினியினாலும், அதின் சூட்டில் உண்டாகுந் தாமத்தினாலும் இயற்றப்படவில்லை.

சு. உலக சிருட்டிப்பைப் பற்றி மோசே எழுதினது, நெப்துனியன் கோட்பாட்டுக்கு இசைந்திருக்கின்றது. மோசேயின் முதலாம் ஆமத்தது முதலாம் அதிகாரத்து முதல் இரண்டு வசனங்களிலும் இரண்டு விசேஷித்த காரியஞ் சொல்லியிருக்கின்றது. ஆதிவிலே பராபரன் வானத்தையும், பூமியையும் சிட்டித்தார். பூமியோ ஒழுங்கற்றதும் வெறுமையுமாக இருந்தது, ஆமுத்தின் மேல் இருளுமாய் இருந்தது. பராபரனுடைய ஆவி சலத்தின் மேல் அசைந்துகொண்டிருந்தார்.

அ. இதிலே ஒழுங்கற்ற மாயபிண்டம் உண்டான பொழுது அது தண்ணீரென்று சொல்லும் உருபமாய் இருந்ததென்று காண்கிறோம், அது கற்பார்களுக்குப் பூமிக்கும் உபாதானமாய் இருந்த வல்துக்கள் கரைவுகொண்டிருந்த மெல்லிய கஞ்சிபோல் இருந்ததாயிருக்கும். இந்தத் தண்ணீரின்மேல் தேவ ஆவி அசைந்து கொண்டு அல்லது இயற்றிக் கொண்டிருந்தார். அப்

பொழுது இந்த ஒழுங்கற்ற பிண்டம் ஒழுங்குள்ளதாயிற்று. ஆனாலும் அது முதன்முறையில் அப்படி ஆனதல்ல. உலகத்தைச் சிருட்டித்து முடிக்க ஆறுதான் அல்லது ஆறு தலைமுறை சென்றது. இதில் ஒரு தலைமுறை எவ்வளவு காலமென்று எங்களுக்குத் தெரியாது.

க. முதல் தான் அல்லது தலைமுறையில் வெளிச்சம் உண்டாயிற்று. அதாவது சூரியன், சந்திரன், இன்னும் உண்டாக்கப்படாததினால் அவையின்றிப் பிராவகொடுக்கத்தக்க ஒளிப் பொருள் உண்டாயிற்று. எந்த வல்துவைப் பார்க்கிலும் வெளிச்சம் சூடென்பவை மிகவும் துட்பமும் இலகுவும் ஆனபடியால் திண்மைப் பிரமாணங்க ளின்படி அவையே ஒழுங்கற்ற பூமிப்பிண்டத்தில் இருந்து முதன் முதல் மேலே எழும்பும்.

ய. இரண்டாம் நாளில் வாயுவாகிய மெல்லிய பரமானுமேலாய் எழும்பிச் சூழ்ந்து நீலாகாயத்தை உண்டாக்கிற்று. மூன்றாம் தான் அல்லது காலத்தில் தண்ணீர் அதாவது வாயுவைப் பார்க்கிலும் கணங்கொண்ட தடித்த நீர் வடிந்து கூடி ஒன்றாகச் சமுத்திரப் பள்ளத்திலே சேர்ந்தது. அப்பொழுது வெட்டார்தரை காணப்பட்டது. உடனே பவீர் வருக்கம் உண்டாகத் தொடங்கிப் பூமி அல்லது பருபதங்களின் மேற் புறம் பவீர்வகைகளினாலே மூடப்பட்டது. இதிலே எழுமுனைவில் உண்டான கற்பார்களில் விலங்குசாதியின்றி விருக்க சாதி சலவீத்திருப்பதைக் காண்கிறோம். இந்தக் கற்பார்கள் உண்டுபடுகிறபொழுதும், விலங்கு சாதிகள் உண்டுபடுகிறதற்கு முன்னும் விருக்க சாதிகள் உண்டாகத் தொடங்கின.

யச. நான்காம் தான் அல்லது காலத்தில் சூரியனுஞ் சந்திரனும் ஆகாயத்தில் நிறுத்தப்பட்டன. சூரியனோக அடுக்கு முற்றி அதின் விதிகள் கிடைப்பட்டு நாங்கண்க்கிடுகிறபடியான பருவங்களும் தாட்களும் வருடங்களும் உண்டாகத் தொடங்கின.

யஉ. ஐந்தாம் நாளில் தண்ணீரில் வாழும் மிருகங்களும், ஆகாயத்துப் பட்சிகளும் மிகுதியாக நீர்ப் பட்சிகளும் உண்டாக்கப்பட்டன. இப்பொழுது சமுத்திரம், ஆகாயம், உயர்ந்த மலைகள் இவை மாத்திரமே சிவசஞ்சாரத்துக்கு இடமாய் இருந்தன.

யக. ஆறாம் தான் அல்லது காலம் வந்தது. பூமியிலே பவீர் வருக்கம் உண்டாகி விலங்கு சிவ சஞ்சாரத்துக்கு இசைந்திருந்தது. அப்பொழுது பூமியின் மிருகங்களும் ஆடுமாடுகளும் ஊர்வனவுகள் சகலமும் உண்டாக்கப்பட்டன. கடைசியாய் பராபரன் மனுஷனை உண்டாக்கினார். சகலமும் முடியப் படைத்தவரும் யாவும் உத்தமமென்று கண்டார்.

யச. விலீவியவின்படி உலகம் உண்டான சிறந்த விதம் இதுவே. பிரபஞ்சநாயகம் நாம் ஆராய்ந்தால் மோசே சொன்னது உண்மையென்று உறுதிப்படும்.

[The following article is the original of the foregoing.]

ABRIDGEMENT OF GOOD'S BOOK OF NATURE.

PART I.] *How was the world formed?* [CHAPTER VI.]

1. In the last chapter we took a brief survey of the solid crust of the earth. The conclusion, to which the appearances of the rocks and minerals lead us is, that the materials of the globe existed, at its earliest period, in one confused and liquid mass. It seems these materials were afterwards separated and arranged by long and progressive order of operations, and a uniform system of laws. The chief laws of this arrangement appear to be those of crystallization and gravitation.

2. But it further appears, that the materials have been shaken, and broken, and thrown in every direction by some dreadful earthquake, or flood, which has extended to every region, and thrown a great part of creation into one promiscuous jumble.

3. If the earth was ever a fluid, it must have been made so either by FIRE or WATER. Some learned men maintain that the solvent was fire. They say the earth, at its creation, consisted of a fiery mass of matter, similar to the lava that is now thrown out from volcanoes. They also think that the whole inner mass of the earth is, at this day, entirely composed of this burning liquid lava; and that the crust of the earth, formed in cooling, is only about sixty miles thick, in some places not even so much.

4. Another class of learned men assert that the solvent, which held all matter in a liquid state, must have been water. This water, they tell us, was produced by a union of the hydrogen and oxygen air, evolved out of the general chaos at the first formation of the earth. Every material being thus held in a state of thin paste or solution, the granite began to crystallize first, as it was in the largest quantity, and so consolidated, and forms the foundation of the crust of the earth, perhaps the nucleus of the globe itself.

5. The other rocks then began to crystallize and consolidate, in the manner in which we have traced them; some of these before the granite was quite firm, which is the reason we have beds of these in the granite formations. At last, we find remains of vegetable and animal materials, which proves these existed when the newer classes of rocks were formed.

6. This system which makes water one of the chief agents in the formation of the world, is called the Neptunian theory. It admits that there are subterranean fires, to a certain extent and that these fires are active in volcanoes, and, probably, in earthquakes, but then, every thing does not go by fire and steam.

7. The account Moses has given of the creation agrees with the Neptunian theory. There are two distinct facts stated in the two first verses, of the first chapter of Genesis,—“In the beginning, God created the heaven and the earth.—And the earth was *without form and void*: and darkness was upon the face of the deep; (or abyss.)—And the Spirit of God moved upon the face of the waters.”

8. Here, then, we find the first change of the formless chaos, after it was created, was into a state called *waters*, probably a thin paste, in which all the materials of the rocks and earth were held in solution. On these waters the Divine

Spirit began to move, or operate. Then this formless mass acquired shape, but it was not done at once.—It took days, or *generations*, (that is, periods, we know not how long the time in a period,) to finish the creation.

9. The first day, or period, light appeared, that is, a luminous matter, which gave light, without the assistance of the sun or moon, for these were not yet created. Light and air are the most fine, and have the least weight, of any substance, and hence, by the laws of gravity, these would rise first from the formless mass.

10. The second day, uprose the fine fluids, which formed air, or atmosphere, and this circled round and made the sky. During the third day, or period, the waters, that is, the grosser and heavier fluids, were strained off and gathered together in the vast bed of the ocean. Then the dry land began to appear, and soon the vegetable process commenced. The surface of the earth or mountains was covered with plants. And here we see the reason why petrifications of plants should be found in rocks of earlier formation than those which contain animal petrifications. The vegetables began to grow on these rocks were forming, and before the animals were created.

11. During the fourth day, or period, the sun and moon were set in the sky. The solar system was finished, its laws were established, and then seasons, days, and years, as we number them, began.

12. The fifth period was allotted entirely to the formation of the creatures that live in the water, and to the birds of the air, mostly water-fowls. The ocean, and the air, and the loftiest mountains, were the only parts then, probably, inhabitable.

13. But the sixth day, or period, came. The earth was covered with vegetables, and all was ready to support animal life. Then, the beasts of the earth, the cattle and even creeping thing, were made; and, last of all, God created man. All was finished, and the Creator saw that it was good.

14. Such was the beautiful order of the making of this world, according to the Bible; and if we search the Book of Nature, it will confirm the truths which Moses has recorded.

வேத அடக்கக் கவி.

[Principles of the Christian Religion.]

சுத்தியசிறிஸ்துவேதத் தாற்றும் உண்மைதன்னை மொத்தமாய் அடக்கச் சொல்லின் முன்புறமுதமேவை சுத்தராயபாடெத்தும்தோன் தோட்டத்திலிருத்தநாளும் முதந்தராயவாழ்வோன்று முன்புறமொழிந்தார்மன்னே.

ஆத்யைப்படைக்கப்பட்ட அஸ்விநுவரும்பாவத்திற் பேதையராய்விந் தீட்ட பெற்றியினவரால்வந்த பாதைநம்மசித்ரெல்லாம் பாவிகளாகவிந்த மேனியுறைந்தார்துமிபி மேவவுமெதுவானு.

படைக்குநாட்படைத்ததில்லைப் பராவன்பதகராக நடைப்படுபாவமற்ற நரர்களாய்ப்படைத்ததன்றி யிடைப்படுபசாசாம்பாமபன்றியற்றியதுதன்மழ்க்கி கடைப்படுபாவஞ்செய்தார் கட்டளைகூட்டுசென்றே.

கட்டளைகூட்டுநார் அந்தக் கடவுள்கேய்கோபந்தன்னுந் பட்டளரிமமைதன்னிற் பற்பலவருந்தமெல்லாம் முட்டவுமன்றிமேலும் மொழிந்த்முறையுமுள்ளும் மட்டிலாதரகத்துன்ப வாதையுமுடைந்தார்மாதோ.

நங்குடனன்மைசெய்தனனுமாகின்றதாலே பொங்கியபாவமெல்லாம் புண்ணியஞ்செய்துபோக்கல்

ங்கணங்கிறலதுநாதரேற்றந்நுபட்டபாட்டிற்
கொளியணந்தன்னு சாய்த்துமபாவந்தானே.

வெறுமரபாரவற்றிநச்சுதனன்புகார்த்து
வியாபிநத்தமணைப் பாதுகாத்திடச்சிச்சத்தான
வியாங்கடவுடைய வரநிலைமலிந்தை
வியங்கோர்க்கின வயிற்றினவதித்தாரனே.

தத்தமெய்ச்சிறிததுமார்க்க மொளிபெறவளர்வத்தேன்றோர்
தப்பபுறச்சுவைவளர்வளில் அரைத்திடவாவித்தும்
தப்பபுறநாள் மறுயிர்த்தேழ்த்துவான
தத்தடச்சென்றங்குன்றுத் துலங்கவிறிநுத்தார்தோ.

தலாலவரைமபித் குணப்பவெண்ணெய்
காதுறுபுளி வாவியோனியநுதனெய்தும
துணர்ச்சுதுவைத்தான் முன்னிடமென்றடக்கால்
தத்தென்னலாகு மெந்தகையவர்க்குத்தானே.

வவழிதுணப்பட்டுக்காலைவற்றிற்றகாக்சி
சுவையி ருநலநாத சேயல்பெறவேண்மபெற்றல்
வவணர்கருணையென்று மராவுண்டியிறல்வேண்டுத்
வவவிறித்திறலதுநாத சுவைத்திச்சேரிவதற்கே.

மக்குமபோதுலானமாக்களெய்துமென்றி சரிந்
றப்படவழியுமானமாச் சிதையாது நாகத்தேனும்
மத்துடைமோட்சத்தேனும் மடைவதுதண்ணைமப்பால்
மத்துடையுலானமாகக் கற்றென்றியெழல்சொல்வோமே.

மக்குதுணக்கிறலதுநாதர் மகிமையோடெழுத்துபோந்து
தந்தத்திப்பபுறளில் விரைத்தவரழைத்தகாலை
தந்துகல்லையெழுத்தோர் புமொலையுரோடொன்றிப்
தந்தத்திப்பபுறளில் விரைத்தவரழைத்தகாலை.

தந்தவர் குணப்படாத தீயனநாகத்தியில்
தந்தவர்புலமபித்துன்பமறுபலித்திடவேன்றென்றும்
பார்த்துறத்தள்ளிவிட்டுப் புனிதரைமோட்சத்தன்னிற்
சுத்தித்தயவின்பத்தைச் சிறந்ததுபலிக்கச்செய்தே.

புபுறமண்டலத்திலமர்ந்துவிறிநுப்பாங்குச்
சுப்பிய புனிதரெல்லாந் தகழ்த்துளங்கனித்தன்பார்ந்துத்
புபுறப்பாரபார்வற்றையெலாமபுகழ்த்துபோற்றி
மமபபுறவிறுப்பாரென்றமலியந்தின்பநுகர்த்துமாதோ.

புபுறத்தாழமுற்ற விடத்தின்றிச்சேரித்தியோர்
புபுறநாபபோபுப் பினமவிடாராக்சிசெப்ப
புபுறபாரவைவைக் அநாதகாலமெல்லாம்
புபுறவழித்தோராகப் பசாசுடவருந்துவாரே.

உவாந்தி பேதி.
[On the Cholera.]

முகைமக்காரரே,
தங்கள் ச. சஞ்சிகைக. புறத்திவ் அளவெட்டியில் கோதாரி வி
பாதி டெக்கிறதாய்ப் பதின் சக்கிரிய அறிவித்தீர்கள். முன்னு
ம் ஒரு பத்திரத்திலே அவ் விபாதினைப் பற்றியும் அது பண்ணின பிர
டாணங்களைப் பற்றியும் அது தொற்றோ தொற்றல்லவோ என்று ச
த்தேசத்தைப் பற்றியும் அக்கப்பதித்தீர்கள். ஆகனும் அந்த விபாதி
என் இந்நிறிவுக்குத் தொற்றென்று காணப்படுகிறது. இந்த விபாதி
க்குத் திராவிடத்தார் ஊழிக்காரற்றென்றும் இது செல்லும் இடங்க
ளிலெனும் உண்டாகுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது உண்டா
வதற்குக் காரணம், அசுத்தமான பூமியில் இருந்து எழும்புகின்ற ஆவி
ஆகாயத்தோடே கலந்திருக்கையினாலும் அதைப் பூசகம்பண்ணும்பொ
ழுது, சரித்திரில் அதிக வேகம் தாவி உதிரல் கொத்துத் குளிர்த
மாத்திரத்தில் அந்த உதிரல் உடலிலுத்தங்கமற்செல்லும் ஊனமுமாகி
உவாந்தி பேதி உண்டாகி உடல்குளிர்த்திருக்கும். இவ்விதத்தினால்
கோயாவி தாக்குதற்கிதான உபாதி உண்டாய்ப் பிராணசேதம்
அடைகிறது. இத்தகைய அல்லது கோய்கொண்டவனிலுள்ள
து கிட்ட இருப்பவனுக்கு யிச அவனுக்கு உண்டாகின்றதென்றென்
னலாம்.

அதற்கு உட்கார் பத்திரத்திற் சொல்லியிருக்கிற மருந்து செய்து
கொள்வ ஏழைச் சனங்களுக்கு இயல்பில்லை. அரசாட்சிக்காரர் அதை
ச் செய்வித்து வயித்திரா உடத்திற் கொடுத்தச் சனங்கிடத்திற்
சேர்ப்பண்ணவருகதாய் இருந்தாலும், பாவருத் அதை மயி ஏற்

ம்கொள்வதும் இல்லை, காட்டுப்புறத்திற் குடிவிரும்பவர்களுக்கு அ
ககிடவேதும் இல்லை. இவ்விபாதி அதிகப்படாமல் எளிதாய் இரண்
டொருவருக்கு உத்த காலையில் இதைச் சுவைத்தியெனச் சூறித்து அ
தற்குச் செய்து மருந்துதானே இவ்விபாதிக்கொண்ட இவருக்குத்
கொடுக்கக் கூடம் அடைந்ததினால் இதை ஏழைச் சனங்கல் செய்து
பராபராதுடைய மெய்ப்பிபுத் கட்டையத்தக்கதாக்கத் தங்கள் பத்
திரத்திற் பிரசித்தம்பண்ணுமாபடி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இவ்விபாதிக்குண்டோற்றினமாத் திரத்திற், கோயாவிக்குக் கா
ற்றியல் குளிர்ப்பெய்யும் கொள்ள மல் என்னுக் குடிச் கொடுக்க சூ
தயிலம் பொருத்தித் தாகத்திற்குக் கடிதாக்கக் காய்ச்சிய கச்சு ரீரை
கொடுத்துத் தாமதம் இன்றியே பிவரும் மருந்து கொடுக்கலாம் அ
து உட்செல்லாமல் உவாந்திபண்ணி போட்டால் இரண்டு மூன்று ம
றை கொடுக்கலாம். உவாந்தி அல்லது பேதி தலை இரண்டில் ஒன்று
கட்டுப்பட்டால் வியாத்தகாரக் கம் அடைவான். இம்மருந்து உட
லிலே சேர்த்தவுடனே வாழைத்தண்டெனக் குளிர்த்திருக்குத் தேகம்
மூன்று நாழிகைக்குட் குடெழுமடிக் கருணங்காணும். பின் சொல்ல
ப்படும் இம்மருந்தை ஏவலே செய்துவைத்துக்கொண்டு தாமதம் இ
ன்றி கோயாவிக்குக் கொடுக்கவேண்டியது. கீழ்க்குந்தாவது,

கச்சு, வசம்பு, சித்திரத்தை, கேட்டம், கருஞ் சீரகம், கச்சீரகம்,
சகைக்காராய், கராமபு, க. கோல் அரிசி, அசுமதாசம், இப்பிலி
இவை வகைக்குக் களஞ்சுக. கையாத்தகரை, உப்பிலி, வகைக்
கு. க. பிடி. இவை எல்லாம் வறத்து மென்மையாகத் தூசுபண்ணி
பெருகடிப் பரமானம் ஒரு சேத வெண்ணிற் கொடுக்க உவாந்தி அ
ல்லது பேதி தரிபடாதிருக்கல், கச்சு சீரற் கொடுக்கப் பிராந்தி தரி
பட்டு உவாந்தி எடுக்கல் இன்னம் ஓர் அளவு கறி உப்புக் கரைத்த கீ
ரிற் கொடுக்கவும்.

இப்படிக்கு
மாபடியில்
த. இவ்விபாதி.
த. அசுமதாசம். இவ்விபாதி பங்குனி ம. கதி வயித்தியம்.

உதய தாரகைப் பத்திரிகையினது முகைமக்காரருக்கு.

துரைகோ, [On Puleation.]
தங்கள் முதலாஞ் சஞ்சிகை ஐந்தாம் புறத்திவ் தமிழாயுது கார்க
னப்படி வர்த்த பித்த செலெற்பனங்களை அறியப் பயிற்றும் அசு
கோழி ஒன்று பபிலே நடப்பது உதகாடி எவையும் அதுக்குப் பி
ய்மொல்லவரு கட்டிகளின் மனவைத் தெரிந்து கொள்ளுப்பொருட்
டு அறிந்தனாந்து வயித்தியஞ்செய்யும் அவர்களை வந்திருத்துப்
பெறுகொச்சு சூதறாகவயித்தியப் பிரிடென்கப்பர்கேட்டுக்கொ
ண்டகேள்விக் ஐதுவரையிலும் மறுமொழியிலவாததன் தவிர உபி
த்தியபிரியரும் அதைப்பற்றி மனமாய் இருந்தவிட்டது. சூச்சரி
யமாபிருத்தியுறுது.

இதற்கு எது மறுமொழியென்று அறிய இச்செத்து இருக்கும் அ
னேகர் இதுவரைக்குக் காத்திருப்பதின இதைத் தங்கள் மறுபத்தி
ரிகைகளில் ஒன்றில் பிரசித்தம்பண்ணச் சம்பவிக்விவ் ஒரு விபாதித்
காரணக் குணப்படுத்துமாபடி உடம்பாபிருக்கும் ஏழு வயித்தியரா
கக் கணக்கடக்கடிய அசுமதாசம் தொகையான பரிசாரிகள் வர்த்தித்
த செல்லெடுமம் இவைகளிலொன்றைக் கை காடியைப் பிடித்தமா
த்திரத்திலே கிச்சயித்துக்கொண்டதாசப் பரிசாரிப்பதால் ஐதற்
குத் தருத் மறுமொழி சொல்லவாகவென அசுனி இதாய் அரு
ட்டியலமபடி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் மறுமொழி சொ
லுத்தினையும் வயித்தியப் பிரியா இதிற் கூர்மையாய் இருப்பாரென்
று கமபுகுகிறேன்.

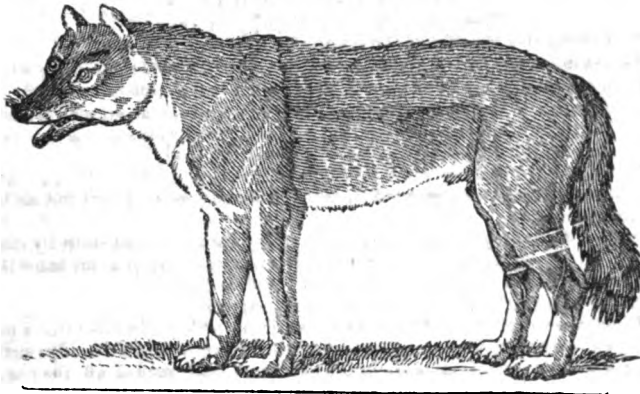
இப்படிக்கு
மாபடியில்
வயித்தியப்பிரியம் மேற்சரியம்
த. அசுமதாசம். ம. கிசு. உ. அது

வி ல ங கி ய ல்.

[Brief descriptions of the most remarkable animals that inhabit the earth,
illustrated by cuts on a comparative scale.]

கோனாய்.—The Wolf.

கோனாய் இரண்டரை அடி உயர்ந்து மூன்றரை அடி நீண்டிருந்
கின்றது. அதன் உடம்பு ஒருமூன்று தொற்றம் மெல்கு வரட்சிகொ
ண்டதும் வால் கோரியதுமாயிருக்கின்றது. காலத்திலும் காயும்
இதவும் ஒருசாய்க்காய் இருக்கும். அப்படி இருக்கும், அது அதிக
கொடுமையுக் காட்டுத்தனமுமான பவிர்பெறுமடையது. கிறம், கரை.
அது ஐரோப்பாவிலும் அமேரிக்காவிலும் மிகுதியாய் இருக்கும். எந்
த ஊரில் இருந்தாலும், அங்கட்கே எல்லாம் மனிதர் அதைச் சத்து

ருவாகப் பகைத்துக் கொல்லத் தெண்டிக்குறிகள். அது இரைக் கெடிக் கதாய் ஆடு, மான் முதலிய மிருகங்களை அழிவுசெய்து தின்னும். அது தந்திரமுட்கெழியும் உண்டது. பசி மிகுந்துண்டாகச் சம்பலித்தால் மிகுந்த அணிவும் வெறித் குணமுமாகி மனிதரினும் விரும். கோளாய்க் ஒன்றுகேத் திரண்டு கங்குக்கு இரைபான மிருகங்களை மணப்புப் பிடித்து வரிசையாய் வங்குது மறித்துச் செங்குத்தான் மலைகிற கொண்டுபோய் செருக்கி அக்கப்பாடாய் விழுந்தும். அல்லது உள்விட்டு வங்குத்துப்பிடித்துக்கொள்ளும். சந்திரதான் விறங்கிலணை என்மலர் பண்ணை கரைப்பயணச் சரித்திரத்திலே கண்டபடி பிஞ்ஞர் சொல்லப்படுவது மெய்ப்படும். ஒருசெய் குத்தான் மங்குத்திழைப் பன்சத்திலே இரண்டு செம்மாக்கன் உருவழித்து கிடக்கக் கண்டோம். அவைகள் அந்த மங்கு தெருக்களில் இருந்து கோளாய் கங்குக் கிழைத்து செத்ததாகக் காணப்பட்டன. இந்தத் துட்டத்தையுள்ள கோளாய்க்கன் கெடுவிலே செம்மாக்கன்களுக்குக் குறைவாகிவருத்தும், அவைகளை இப்படியே அந்தர வெளிகள் அடுத்த செங்குத்து மலைகளிலே செருக்கி அவதிப்படுத்தும். மாக்கன் திட்டமாயிருக்கிற வேங்குகிற கோளாய்க்கன் திரண்ட அந்த வளத்தில் வழிவிட்டு வங்குத்துப் பதுக்கி களிக்க சஞ்சுகபண்ணுறப் போய் வங்குத்து செருக்கி அஞ்சத்தக்கவதமாய்க் குங்குத்துத் திகைக்கப்பண்ணிச் செங்குத்துக்கு செருகிவருகிற இறக்கத்துக்குக் கங்குக்கும். அவை இப்படி முழுக்கெடுக்கொண்டு கெடுவிலே ஒடுகையிற் பிறகே ஒடுகிறவைகள் முன்னுக்கு ஒடுகிறவைகளை செருக்கத் தடுத்தையிலே செங்குத்துமலையிற் பிழைப்பன்சத்திலே எல்லாம் விழுந்து தகர்ந்து செத்துப்போம். கோளாய்க்கன் பிடிப்பு இறக்கிக் கொண்டோம் அவைகளைத்தின்னும் ஒருமுறை இடக்குத்தரிற் சாட்சன் என்பவரை ஒன்பது கோளாய் வங்குக் அவர் கொஞ்சமும் கெடியாமல்த் தவிரியாமாய் அவைகளுக்கு ஊடாக விலகிப் போய்விட்டார். ஒன்றும் அவரில் விழுந்த அணியல்லது. பரிசுத்த வேதாகமத்திற் பல பல இடங்களில் கோளாயினுடைய துருணத்தையும் படியாமையைப் காட்டி எழுதிவருகின்றதாகக் காண்கிறோம். முதலாவது க. மோசே. சங்க. உலக. யாக்கோபு பன்சயமினப் பற்றிச் சொல்லிய தீர்க்கதரிசனம், பென்யமின் பீரிப்போகிற கோளாய், காலமே எடுத்ததைப் பட்டிப்பான். சாயுக்காலத்திலே கொண்விட்டதைப் பங்கிவிடான். புது ஏற்பாட்டிற் கணத்தீர்க்கதரிசனம் இந்தத் தந்திரமுங்குற்றமுமுள்ள கோளாய்க்குச் சரிக்கட்டிச் சொல்லிவருகின்றது. மத். எ. மிலு. ஆட்டுத்தோலு உடுத்து உன்னையோ பிறகிற கோளாயைப்போல உன்னண்டக்கு வருகிற கன்னத் தீர்க்கதரிசனம். லுக்கு எச்சரிக்கையாய் உருவகொண்டு வாடுகிறோம். கோளாய் சரித்ததைப்பிடுக்கிப் பட்டிக்கிறவைகள், கன்னத் தீர்க்கதரிசனமோ ஆத்தாமையமங்கி மோசத்தினும் அழிவிலும் தன்னுறவர்கள். கோளாய்க்கன் துப்பொழுது அதிக குணியையும் மலைகள் அடுத்ததுமான இடங்களில் திரளாய் வருகின்றன. அவைகள் அங்கே செங்கிற அழிவு கொஞ்சமல்ல. துஅயல் ஆண்டில் அவைகள் அழிவு செய்த மிருகங்களின் தொகை அரசாட்கையாருடைய கண்ணிப்படிக்குக் குறியை நுஅயசக. கோழிமுதலிய வீட்டுப் பட்டி தவாசக. ம. துஅய. க. க. க்குட்டி எளகக. ஆடு மருதாஅய. ஆட்டுக்குட்டி எளகக. வென்னாடு உளுதாசகி. வென்னாட்டுக்குட்டிகள் எளகக காய் எளகக. வாத்து களகக.

பிஞ்ஞர் சொல்லிய காரியம் இறப்பா தேசத்திலே கிறிது வருடங்களுக்கு முன் சம்பலித்தது. ஒரு தாயும் பிங்குன் மூன்றும் ஒரு காசு சமத்தி பண்டியில் ஏறிப் போகையில், ஒரு கூட்டங்கோளாய் அ

வர்களைக் கைத்தது. உடனே அவர்கள் குதிரையைப் பார்த்துப் பிடுகெடுகெடுப்பில் வீட்டுக்குப் போகும்படி சொத்திடுக்து. செங்குத் தாந்து கெடுப்பாய் ஒடினதினால், அவர் மூத்தி கொண்டு போய்விட்டது. ஆனால் அவன் தன் வேலையும் மத்தாய் வங்குத்துப்பாற்றித் கொண்டும் போருட்டுக் கோளாய்க்கன் செருக்கிவருகிற ஒரு பிங்குனையெடுத்து அந்த அவ்வைப்பிடியும் உன்ன கோளாய்க்கு முன் எறித்தான். அவைகள் ஒரு பொருதைக்குள் அந்தப் பிங்குனையைப் பட்டித்துப்போட்டுத் தபுத் தாத்தி பண்டியோடே வந்தவிட. அந்தத் தாய் பட்டித்தவித்து, முன் செய்தது போலவே திருப்பவும் ஒரு பிங்குனையைப் போட்டாள். இந்த இரத்தம் கையை கொடுப்பிடித்தது. கிறிது இப்பமல்ல. ஆதலாற் கருக்கிச் சொல்லுகி, மூக்குத்தி ஒரு பிங்குனையைப் போட்டாள். பிடிப்பு இந்த கிறித்த மறுபிடித்துச் செத்தான். அவருடைய போக்கியத்தையும் என்னையும் எடுத்து அறிவிக்க வேண்டியதில்லை. இந்தச் சரித்திரத்தையுள்ளே சொல்லித் தங்குண்டான மோசத்தையும் இரண்டிற் கிறிபரத்தையும் எடுத்துப்பெடுத்த தான் செய்தது தப்பித் வென்றதாகத் தருக்கித்துக்கொண்டு கிறிசுவலில் பக்கத்திலே பிடுக்கொண்டு கின்ற ஒரு முட்டாக் தன் வேலைக் காத்துக்கொண்டு போருட்டாகத் தன் பிங்குனை இப்படியே கொன்றவையுள் பிங்குனைகெடுப்பாடுதெய்துகொல்லி ஒரு கோடாலியை எடுத்தது. உடைய தலைமண்ட இரண்டாகப் பிளக்க அடித்தான். இந்தப் ருட்டாக அவனைக் காவலிலே போட்டிருக்கும் பிடி இரண்டாக அது மன்னித்துவிட்டார்.

கோளாயினது துட்டத்தனம் முதலான குணத்தை மாற்றிப்பிடுக்கொண்டது மகா பிரயாசம். அந்தது துட்ட குணத்தையும்தையும், பட்சமுமான கையினால் இன்னகித் திருப்பவும் கண்பதைக் காட்டிச் கிறிது காலத்துக்கு முன் கட்டி உன்னைய சரித்திரம் ஒன்று சொல்லப்படும். அதாவது, ஒருவன் ஒரு முய்க்குட்டியைப் பிடித்து, காப்பக் குட்டியை வளக்கிற பிரயாசவளத்து முழுக் கோளாயானதின் பின், பேரினில், மிருக வளக்காரருக்கு வேலுமதியாகக் கொடுத்துப்போட்டான். தன்னுடைய எமான் விட்டுப் பிரித்த துக்குளும், கையையும் கிறித்து துத்தினுமல் தன்னுள் பராமரிக்கிறவர்களுக்கும் சேராமல், வேலையுத்துப்பாகச் சில கடிமைகளைக் திருத்தது. இப்படிச் சிலக. கத்தித்தின் பின் தனக்குக் கிடவருகிறவர்களுக்கொன்றாகக் கட்டித்து கொண்டாட்டமாக முந்தின எமான் மறத்து விட்டது. கி. மாதத்திற் பின் அவன் அவலம் போய் மிருகங்கள் அடித்த கிறி தோட்டத்திலே வேலு பேருடனே கி. ம. பேசின குல கிடவுடனே மட்டுக்கட்டிக்கொண்டது. அதைத் துறந்து விடும்படி போய் துறந்த வங்குபாடுப் பெரிய சஞ்சுதாத்தினைத் துட்டித்து அப்படியும் அவன் அதை விட்டுப் பிரித்துபோக முட்போலாய் தும்புக்குச் சலித்துக்கொண்டிருந்தது. பின்னும் க. வருடத்திற் அந்த எமான் இராத்திரியில் அவலித்திறுப்பிப் போனது. செருய்க்கன் எல்லாம் உன்னேவிட்டுப் பூட்டப்பட்டாயிற்று. அப்படியே அவருடைய குரல் துறத்திற் கெட்டவுடனே அந்த எமன் மிருகம் உன்னே இருந்த மெத்த அங்கமாய்ப்பாய் அது துறந்தது. அது இருந்த கூட்டும் கையை கைவிட்டவுடனே, த. சமா. கிடத்துக்கு ஒடி அவன் தோளிலே பாய்ந்து, முகத்தை கைத்தனது பித்தன் பராமரிப்புக்காரரையும் கடிக்கிறதாகப் பகையண்ணிற்று. அதைக் கண்டு அவர்கள் அதைப் பிடித்துக் கூட்டித் துட்டிப்போட்டார்கள்.

பஞ்ச தந்திக் கதை.

மித்திரபேத தந்திரம்.—அயம். பக்கத்தினின்றும்.

இதைக் கேட்டுக் கரடகன் இதற்கு நான் செய்பத்தக்கெதென்று வெந்து கேட்கத், தனக்கன் வாத்தான் போய்விட்டு அதைப் பிடி சேசுகிரேயென்றும். எது சம்பாதிக்கலியையோ அதைச் சம்பாதிக்க வேண்டும் சதிராக வருகிற வீதிக்கண்கள் தடுக்க வேண்டுமென்று இப்படி ஆலோசித்துப்பண்ணுதிரைவல் அல்லலோமத்தி. துணை இப்பொழுது கமக்குப் பிங்குன சஞ்சிவன்களுடைய கிரேதால் எல்லாச் சங்கடமும் சேரிட்டது. அவர்களுடைய கட்டைப் பிரித்தாற்றும் கமக்கு இவ்வளவு அன்னக் கிடைக்குமென்று செங்குக்கடகன் அந்தப் பிங்குன சஞ்சிவன்கள்க உறவைக் கெடுக்க குல்லாருட் பண்ணினின்ற ஒளி பிரிக்கப்படுமோ? இது முடியாத கால அவலமே. உன்ன, தன்னன் என்ன சொல்லுகிறாய்? உப. பத்திர

த பராக்ரமத்தாலாமோ! ஒருகாசுச் சொன்ன மாயால் ஒருஷை சருப்பத்தைக் கொன்றது அநியாபோவென, கரடகஜது எப்படியென்று ஆவலோடு கேட்கத், தமனகன் சொல்லத் தாட்கிறத.

ஒரு பெரிய மரத்தின் உருகட்கொண்டு ஆனும் பெண்ணுமா இரண்டு காக்கைகள் செடு நாள் வாழ்ந்திருக்கும்பொழுது, அந்தப் பொருளில் ஒருகாசும் வந்து சேர்ந்து அந்தக் காக்கை இரண்டு கைகளை எல்லாம் குடிக்கக் கண்டு இதற்கு எனச் செய்வலாமென்று மிகவும் விசைப்பட்டுத் தனக்குச் சினேகமான நரிபித்திற் பிடித்து எவ்வகையிலும் சொல்லி இப்பொழுதாவதும் முட்டைக் காப்பாற்றிவந்திருக்கின்றன. செய்வலாமென, நரி ஒரு காசை வலது கண்டாசையைக்காட்டிக் கொக்கைக்கொன்றுப்போய்து ஒரு உபாயத்தாற் கொல்லவேண்டுமென, காசை கண்டு கொக்கை எப்படிக்கொன்றது? சொல்லும் ஜயாவென, நரி, மிகவும் மிகுதியுடன் தின்ற வளர்ந்த ஒரு மிகக் கொக்கைகளைக் கையில்து விசைமாடி உட்காந்திருந்தது. அப்பொழுது இவ்ருத்த மீன்கள் கொக்கைப் பார்த்து உன் ஆகாரத்தை உன் கையால் உட்காந்திருப்பானென் சொல்லென, கொக்கு நாளை தின்றது மெய்தான். ஆனாலும் தின்றதற்கு இங்கே செம்பட்ட வந்து எல்லா மீன்களையும் பிடிக்க இருக்கிறது. இதனால் என்று உன் இரைக்கெல்லாம் மிகுதியுண்டாயிப்பொருமென்று எதிர்த்து இருக்கிறேனென, இதைக் கேட்டு மீன்கள் எல்லாம் உட்பட உன் கைக்கு அப்பாடு சொன்னது, அவனே உபாயஞ் சொல்லுவானென்று ஆலோசித்துப் பிறகு கொக்கைப்பார்த்து, நரியே என் இப்போது இரட்டிப்பென, கொக்கு நாள் செம்பட்டவருமே சம்பந்தம் சம்பந்தம் அல்ல. நாளை மிகவும். ஆனாலும் உன் கை நெருடத்திற்குக் கொண்டு போவான். அதனால் எனக்கும் தின்றது என்னையாவதென்ற பரி உபகாரியென்ற பெயரும் வரும். நீ குழுவெருகலும் மிகுத்திருப்பீரென, அப்போது அந்தப் தமையான மீன்கள் எல்லாம் பிராணனை காப்பாற்றும்பொருட் அதன் பேச்சை நம்பி எல்லா அப்படியே கொண்டுபோகவேண்டாம் எனக் கேட்டுச் பிறகு அந்த வஞ்சனையான கொக்குகடக்கு ஒருவாற்றுகருத்திலிருந்திருக்கிற மீன்களை எல்லாம் சொன்னது இவ்வ கொக்குப் போய்ச், சில மீன்களைத் தின்றது மற்ற மீன்களை ஒரு பெரிய பாறையின்மேல் உலரவைத்தது. பிறகு அந்தக் குளத்தில் இவ்ரு ஒரு காசை இவ்ருக் கொக்கைப்பார்த்தது! சிலகாலமாகவே! மீன்களும் அவ்விடத்தின் கொண்டுபோகவேண்டுமென வேண்டிக் கொண்டு கொக்கு வருவதற்கு எவ்வகையிலும் வலிய வருமென்று உருக்குருசு சரிசொலித்து, அப்படியே கண்டையும் கண்டவிக் கொண்டு போகும் பொழுது கண்டுவிழியின் மீன்கள் செத்திடக்கிடக்கிறதைப், மீன் முட்டைக் கித்திடக்கிடக்கிறதையும், பாறையின்மேல் உலரவைத்ததையும் பார்த்து, ஜயோ! பல மீன்களையும் கொன்று கண்டையும் எல்லாம் வந்தது. கண்டைக் கொல்வதற்கு முன்னாலே காம இதைக் கொல்வோமென்று ஒரு உபாயம் கினைத்துக் கொக்கைப் பார்த்து நீ இவ்ரு வருத்தப்பட்டுக்கொண்டு வந்தாய். ஆனாலும் அங்கே என்னுடைய பரிவாரங்கள் இருக்கின்றன. ஆகையால் அங்கே என்னை நீ மிகுதியுடன் கொண்டுபோகும் அவையையும் காண்பிப்பென அந்தக்கேட்டுக் கொக்குப் பேராசைப்பட்டுத் திரும்பி அந்தக் குளத்திற்கு நேரே வருகையில், கண்டு கொடுக்கிறால் அந்தக் கொக்கைக் கத்தை இரண்டு தண்டாக் கைக்கிட்டு குளத்திலே வீழ்த்து கொக்கைப் பார்த்தது. ஆகையால் அந்தக் கொக்கைப்போலப் பாய்மையும் கொல் வேண்டுமெனக் காமம் அப்படியே பாய்மைக் கொல்ல நாள் செய்ய வந்தது உபாயம் என்னென்று கேட்ட நரி இப்படி உரைத்து நரி சருமாரி குவித்திருந்த மஞ்சள்காய்க்குப்போ, அவர் கையம் அமைப்பொழுது ஆபரணங்கள் கழறி வைத்திருக்கும் அந்த ஆபரணங்களில் ஒன்றை எடுத்துச் சங்கைப் பார்த்துமபடி கொண்டு வந்து அந்த மரப் பொருளின் போடென்று சொல்லக் காக்கையும் அப்படியே செய்பது, அந்த இராசனுடைய வேலகாரர் போய் அந்த மரத்தின் பொருளைப் பிளக்க காசுத் திறிவந்தது. வரவே இரண்டு தண்டாக் கைக்கி எறிந்தார்கள் அந்த இரண்டு காக்கைகள் காரியத் திறிவந்தது. ஆதலால் உபாயத்தால் எல்லாம் கைவசப்பெடும். எவன் புத்த நரி அல்ல பலவான். எவனுக்குப் புத்திலுண்டாயோ அவனுக்குப் பின்னாலே பூருவம் புத்திபலத்திலுள் ஒரு முகம் கிங்கத்தைக் கொண்டு நேன, கரடகன் அறிப்படியென்று கேட்கத், தமனகன் சொல்லு தின்றது.

[இன்னும் வரும்.]

PANCHA-TANTRA-KATEI.

[A Translation, &c.—Continued from page 39.]

On hearing this Karadaken demanded what he should do?

Tamanakan replied, "If a thing is lost, it must be found; the thing which may be acquired, must be acquired; impending danger must be avoided: he who can do these things, is a king's minister indeed. Our present difficulty arises from the friendship between Pincala and Sangeevakan; and it is only by destroying this friendship that we can obtain our food."

To which, Karadaken asked, "Who is sufficient to do this? Can the brilliancy of a diamond be separated from the diamond itself? Is not this an impossible thing?"

"What do you say?" said Tamanakan, "May we not do that easily by stratagem, which we cannot do by strength and courage? Do you not know that a crow once killed a serpent by means of a golden chain."

"How was that?" demanded Karadaken, eagerly.

Tamanakan replied,—"There once lived in the hollow of a great tree a pair of crows, who were for a long time undisturbed, but at length a hooded snake came and took up his residence in the same tree, and sucked all their eggs. They were much pained at this misfortune, and the female crow not knowing what to do, went to her friend a Jackal, and having stated the case, she begged to know by what means her eggs might be preserved. The jackal said, you must kill the serpent by stratagem, as the crab killed the stork, by exciting in him an eager desire to eat many crabs. But how could the crab kill the stork? said the crow. To which the jackal related the following story:

An old stork who had lived sumptuously all his days, chiefly upon fish, came one day to a tank and sat on the bank with a sad countenance. The fishes of the tank seeing him, said, Pray why do you sit idle on the bank, without seeking for food? The stork replied, It is true, my usual food is fish; but the fishermen will come here to-day and catch all the fish, and I shall be in want. I am therefore too much distressed to make any effort to procure my food. The fishes, hearing this, counselled together and said, He who has made known to us our danger, will also be able to tell us how we may escape; then addressing the stork, they said, We entreat thee to deliver us from this danger. The stork replied, I have not strength and skill enough to fight with the fishermen; besides, I am too old. I will, however, if you please, carry you to another place, where you may live a long life without danger, and I shall by so doing, secure in my old age the name of a benefactor to strangers. Then these ignorant and foolish fishes, believing the words of the stork, and hoping to save their lives, entreated him to do as he had said. So the cunning stork took them one by one in his bill and eating some, he laid the others on a rock to dry for his future use. When this was done, a crab who lived in the tank came near and addressed the stork, O gracious preserver of life, may it please thee to carry me also where you have carried the fish! The stork was much pleased, thinking that in a time of good luck every thing is easy—and taking up the crab, he walked off with him. The crab seeing the dead fishes and fish bones strewn in the way and the fishes drying on the rock, said within himself, Alas! how many fishes has the stork killed; and now he intends to kill me also; therefore I must be before hand and kill him first. Then addressing the stork, he said, you have labored hard to bring me thus far, and I am under much obligation to you; but I have many companions in the tank who will also be glad to be served by your kindness; if you will therefore carry me back I will bring them to you. The stork, on hearing this, having a great desire of gormandizing such food, was induced to return, and as he approached the edge of the tank, the crab seized the neck of the stork with his claw and severed his head from his body, while he fell into the tank and happily escaped.

In this manner said the jackal, you must kill the serpent. By what stratagem shall I kill the serpent? asked the crow. The jackal replied, Go to the bathing room of the king's daughter and you will observe her jewels which she has taken off and carefully laid down; take one of them in your bill so that all the people may see it, and while they watch you, fly to the tree and drop it into the hollow where the serpent is concealed. The crow did as her friend advised her, upon which the servants of the king ran to the tree and split it open, to find the jewel. As they did this, the serpent came out, hissing with rage, and was cut to pieces. Thus the desire of the crow was realized. Therefore, said Tamanakan, all things may be accomplished by stratagem. Whoever is wise is strong. But he who is without wisdom, where is his strength?—Even a Rabbit, in times of old, killed a Lion by means of his wit!"

"Pray how was that?" said Karadaken.

Then Tamanakan replied by relating as follows:

நீதிமொழிகள்.

ஒரு நாட் பிறப்பிப்பதை நீ அறியாதருக்குப்படியால் காணியிற்றைத் தைக்குறித்து மென்மைபாராட்டாதிருப்பாயாக.—உன் வாயுடைய, உன் உதமெல்லப், பிறனும் அன்னிடனுமே உன்னைப்புகழ்ந்து—வஞ்சனையான கெனத்தினும் வெளியரக்கமான கண்டப்புலம்—கினைத்திக் கொடுக்கிற அருகம் உன்மைபுள்ளவன். பனகருன் இடுகிற முத்தக்க வஞ்சனையானவன்.

முத்திரைவரியாவது.

அசைவற்ற ஆதனங்களைப் பற்றி முடிந்த சாதனைகள் உறுதி பொப்பனைக்கசகலத்துக்குமது கனிவடங்கியிருக்கும் காரியங்க ளின் பெறுமதியின்போரால்.

கங்கு மேளான ஒவ்	ப. கி. ப.
வொருதொகைக்கும்	0 க 0
க துவக்கிடுவதாக்கும்	க க 0
ரு " " "	0 க 0
ய " " "	0 க 0
யரு " உய " "	0 க 0
உய " உரு " "	0 க 0
உரு " கய " "	0 க 0
கய " கரு " "	0 க 0
கரு " சய " "	0 க 0
சய " சரு " "	0 க 0
சரு " ருய " "	0 க 0
ருய " சுய " "	0 க 0
சுய " எய " "	0 க 0
எய " அய " "	0 க 0
அய " கய " "	0 க 0
கய " ரா " "	0 க 0

அப்படிபெய பெறுமதித் தொகை அகப்பட்டுவரும்பொதுதவ்வொரு பத்துப்பவுள் பெறுமதித் தொகைக்கும் முழுமும் இவ்விலக்குவீதம் முத்திரையும அதிப்பட்டுவரும். ஆகிலும் யாதொரு காரியங்க ளினாலும் இவ்வுத்திரைவரிச்செலவு, ருய. பவுளுக்குமேற்படாது.

அசைவுள்ள ஆதனங்கள் ஒரு தருக்கடையப்பண்ணுதிறிப்பேரால் அல்லதசேரப்பண்ணுதிறகருத்தின் பேரால் எழுதப்பட்டுச் சவ ஒப்பனை புறங்கேளும், இட்டடைமானப் பத்திரங்கேளும், கட்டமுறிகேளும், ஒவ்விலகாகெளும், வாடைப் பத்திரங்கேளும், பாரமாகருதவிச் அல்லது சாட்டுதவிச் பத்திரங்கள், மற்றதுகளுக்கும் அதகனிவடங்கியிருக்கே காரியங்க ளின் பெறுமதியின் பேரில் முத்திரைவரியாவது.

உ. பவுளுக்குமேளானதொகைக்கு முத்திரை தேவைவியலு.

ப. கி. ப.	உ. பவுளுக்கு
டப்பட்டதொகைக்கு	0 0 உ
உ " " "	0 0 க
ரு " " "	0 0 க
ய " உய " "	0 0 உ
உய " கய " "	0 0 உ
கய " சய " "	0 0 உ
சய " ருய " "	0 0 உ
ருய " சுய " "	0 0 உ
சுய " எய " "	0 0 உ
எய " அய " "	0 0 உ
அய " கய " "	0 0 உ
கய " ரா " "	0 0 உ

புதினச் சங்கதிதான்.

முன் டு சஞ்சிகையிற் செல்லியபடி இந்த மாதம் கூ. திகதி அன்று இயாழ்ப்பாணத்துக்குச் சென்ற கோட்டுலீட்டில் ஆபத்துக்குத் தவி என்ற சங்கல் கூடினவேனையிற், கற்பித்தான் கொக்கிறெனென்பவர் முதன்மையாக ின்று அச்சங்கல் சிபந்தித்த காரணத்தைப்பற்றிச் சற்றேபேசிச் சங்கத்தைத் துவக்கினார். மறுபடி கனம்பொருத்திய பேர்செவய் ஐயரும் பிறகு மென்திர் எவ். கி. கிறியியரென்பவரும் அந்தச் சங்கல் கூடுகல மிகவும் பிரயோசனமென்று அறிவது அகிகம் னன்மை உண்டெனும் என்றும் பேசினார். அக் கூட்டத்தில் மாதந்தொறும் அ. பவுள். மட்டுக்குக் கூடுமென்று தென்கிப்படுகின்றும்.

கனம்பொருத்திய எற்றிய ஐயயருடனே போன வருஷத்தில இக்கிலாத்துக்குப் போனவரும் சர்ச்ச மிசியோன் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவருமான தோமாகமொற்றிமர் என்றவர் யாழ்ப்பாணம் வந்துசேர்ந்தார். அவர் வந்த ஐயில என்ற உரு. கொழுமியில், வந்தது.

மிஸ்து லீட்டி என்பவர் இயாழ்ப்பாணத்தில் பேர்செவய் ஐயர் தாவித்த பென்லிங் பள்ளிக்கூடத்தைப் படிப்பிக்கிறதில் அவருக்கு உதவியாய் இருப்பதற்குச் சங்கத்தால் அனுப்பப்பட்டு இந்த மீ. இது. கொழுமியில் இருந்து இயாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தார்.

வெள்ளெயென்ற உருகிய கொத்துத்தார் செவ்வி என்பவர் கொழும்பிலிருந்து இயாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தார்.

இராசாத்தியின் தாளுபதியாய் கற்பித்தான் எவ்வி யொற்றெச் பவருஞ் சேனிராசாவின் கொமிசனரான கிஷென் என்பவரும் இணக்கத்தின்போத்பண்ணிக்கொண்ட பொருத்தனைமுறைகளாவன, க. கொங்குகொள் என்ற லேவும், அதின் கட்டிதுறையும் இவ்விவகாரருக்கு ஒப்புக்கொடுக்கவும்.

உ. சேன இவ்விவகாரருக்கு கூலில. ஸ்பானிலெடால்லர் அல்லது ஈடல் இலட்சம் ரூபாய் கொடுக்கவும், அதில் பத்திலட்சம் இப்பொழுதும், மிச்சம், வருஷத்தோறும் கொடுத்து, ஒராசகம் ஒன்றுக்குத் தீர்த்துப்போடவும்.

க இவ்விவகாரரான உத்தியோகத்தருஞ் சேனதேசத்தில் உத்தியோகத்தரும் சரிவரக்கணிச்சப்படவேண்டும்.

ச. சேனருடைய வருஷப்பிறப்பிற் பத்திரங்களுக்குச் சென்ற காரியிற் துறைமுகம் இப்பாபரிசுக்குச் சென்று திறத்துவட்டப்பண்ணுமது. இவ்விதகாரியங்களுக்குச் சேனிராசாச்சம்மதித்தல் இவ்விவகாரர் தங்கள் சண்டையை ஒய்வார்கள். சேனிராசாச்சுச் சம்மதிப்பாரென்ற திசைமற்ற காரியம்போவிருக்குது.

காதிதப் பிரத்தியுத்தாரம்.

ஒர் சைவனென்பவர் எழுதிக்கொண்ட காரியம் எத்திதம் பிறவழிக் உன்னதாபிரப்பித்திலும் அகிலம் மறபேருக்கு மரபையோகமில்லாததினும் அவர் காரியத்தை அச்சுபயன்பாடென்குயதாபிரப்பித்தது.

அறிவுப் பிரியர்கள் எழுதிக்கொண்ட காரியத்தில் காக்கச்சுபித்த அச்சுதியர் வாகடப் பிரிதி இவ்விவக அறித்தவர்களுக்கித்தரியப் பிரியமாய் இருக்குமென்று செபத்தினும் அகிலம் ப்பதை விவக்கக்கடாத தமிழா தக்கலித்திதின் தம்முன்ன வாசித்தரியக் கூடியதினும் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டது செபப் ஒத்தக்கொள்ளாமையால் விட்டுவிடவேண்டியிருக்கின்றது.

Summary of News.

JAFFNA—A public meeting was convened at the Court House, on Friday evening the 9th instant, according to appointment, for the purpose of forming a "Friend in Need" Society. Captain Cochrane having been called to the Chair, opened the meeting by a brief address, stating the object for which they had assembled. The meeting was then addressed by the Rev. P. PERCIVAL, and Mr. F. C. GRENIER, shewing the importance of forming such an institution, and the great usefulness which it might be hoped to result from its formation, if liberally supported by its friends. We understand that the monthly subscriptions amount to £8.

Thomas Mortimer, a Catechist connected with the Church Missionary Society, who last year accompanied the Rev. W. ADLEY to England, has just returned in the "Iris," which lately arrived at Colombo.

Miss TWEDDIE, who has come out from England, we believe under the auspices of the "Society for promoting Female Education in the East," is the view of assisting the Rev. P. PERCIVAL in the young ladies' School under his care, arrived in Jaffna from Colombo on the 5th inst.

DR. KELLY lately arrived in Jaffna from Colombo, by the "Fancy." CHINA—CIRCULAR—TO HER BRITANNIC MAJESTY'S SUBJECTS, Macao, 20th January, 1841.

Her Majesty's Plenipotentiary has now to announce the conclusion of preliminary arrangements between the imperial Commissioner and himself, involving the following conditions.

1. The cession of the island and harbour of Hongkong to the British crown. All just charges and duties to the empire upon the commerce carried on to be paid, as if the trade were conducted at Whampoa.
2. An indemnity to the British government of six millions of dollars, one million payable at once and the remainder in equal annual instalments extending in 1846.
3. Direct official intercourse between the two countries upon an equal footing.
4. The trade of the port of Canton to be opened within 10 days after the Chinese new year, and to be carried on at Whampoa, till further arrangements are practicable at the new settlement: details remain matter of negotiation.

(Signed) CHARLES ELLIOTT, Her Majesty's Plenipotentiary. It is said that the imperial sanction must be obtained before these conditions can be ratified, and there seems to be still a degree of uncertainty about the final result. Capt. ELLIOTT had had a formal interview with the imperial Commissioner Ke-Shen. Up to the 12th of February the trade with China had not been resumed.

TAKING POSSESSION OF HONGKONG.—On Tuesday the 26th Jan. the British flag was to be hoisted at Hongkong, and a portion of the force to disembark, to take formal possession of the island in the name of Her Majesty.

உடலணை.—CONTENTS.

புத்த பத்தசு சரித்திரம்	45	Brief Historical view of India
கட என்பவர்செய்த பிரபஞ்ச தால	46	Abridgement of Good's Book of Nature
வேத அடக்கக் கவி	48	Principles of Christian Religion
உவாக்கிப்பதி	49	On the Cholera
நாடியையப்பற்றி	ib.	On Pulsation
கொழும்பு	ib.	The Wolf
பஞ்ச தந்திரத்தை	50	Pancha Tantra Katei
முத்திரை வரி	52	Stamps
காதிதப் பிரத்தி உத்தாரம்	ib	Summary of News